Wychodzi we wtorek, czwartek i sobotę. Co sobota dołączony jest arkusz Rozmaitości, pisma ku pożytkowi i zabawie. Prenumerata Gazety z Dodatkiem i Rozmaitościami wynosi: na kwartał, dla odbierających w samym Lwowie 4 zr. 48 kr., na poczcie lwowskiej 5 zr. 12 kr., na wszelkich innych pocztach 5 zr. 36 kr. mon. konw. Prenumerata półroczna wynosi dwa razy tyle co kwartalna.

GAZETA LWOWSKA.

Dodatek do Gazety Lwowskiej obejmuje Doniesienia urzędowe i prywatne. Za umieszczenie w dodatku płaci się od wiersza w pół kolumnie (drukiem garmont) za pierwszy raz 3 kr., a za każdy następujący raz tylko po 1 1/2 kr mon. konw. Za większe litery płaci się podług tego, ile na zwyczajny druk obrachowane miejsca zajmą. Redakcyja Gazety Lwowskiej przyjmuje tylko frankowane listy.

Wtorek Nro. 95. 17. sierpnia 1847.

Przegląd artykułów.

Wiadomości krajowe: Z Wiednia: Nagrody udzielone przez JCKMość za odznaczenie się w przeszłorocznych wypadkach w Galicyi.

Wiadomości zagraniczne: Hiszpanija: Angielskie wojenne statki w obliczu Barcelony.

Anglija: Powrót W. Księcia Konstantego do Londynu. — Wybory do nowego parlamentu. — Anglija nie chce zezwolić na interwencyję w Szwajcaryi.

Francyja: Koniec tegorocznych posiedzeń obu izb. — Pogłoski o zmianie gabinetu.

Włochy: Eskadra pod dowództwem księcia Joinville w obliczu Neapolu.

Prusy: Odprawa królewska dana sejmowi na przedłożone zdania i wnioski. — Proces naprzeciw Polakom (Ciąg dalszy). — Sprawozdanie o odkrytym w r. 1846 spisku rewolucyjnym celem przywrócenia Polski w dawnych granicach (Ciąg dalszy).

Nowiny.

Wiadomości handlowe i przemysłowe: Z Sadagóry. — Z Ołomuńca.

Dodatek nadzwyczajny: Sprawozdanie o tegorocznych wyścigach konnych we Lwowie.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiédnia. —

JCKMość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 10go lipca b. r. miejscowym sędziom w położonych przy Tarnowie poddańczych gminach Grabówce, Zabłociu i Strusinie, Antoniemu Lazarskiemu, Józefowi Setlak i Wojciechowi Figacz za pełną zasług ich czynność podczas przeszłorocznych rozruchów w Galicyi, nadać małe złote cywilne honorowe medale na wstążce.

JCKMość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 31. lipca b. r. miejscowemu sędziemu Maciejowi Ciésla w Bidaczowie, obwodzie rzeszowskim, za długoletnią i pełną zasług jego czynność nadać mały srebrny cywilny honorowy medal na wstążce tudzież pieniężną nagrodę.

Opróżniony honorowy urząd wice-dyrektora gimnazyjum w Buczaczu, nadała c. k. nadworna komisyja nauk tamtejszemu proboszczowi Maciejowi Andrzejowskiemu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Hiszpanija.

Od granicy hiszpańskiej, dnia 5. sierpnia. List prywatny z Barcelony, pisany przed samém odejściem poczty, zawiera tę wiadomość, że do zatoki Barcelońskiej zawinęło około dwadzieścia angielskich statków wojennych, między którémi jest także kilka wielkich okrętów, i że przybycie tych zbrojnych sił zrobiło w tém mieście wielkie wrażenie.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Z Londynu dnia 7. sierpnia. Jego Cesarzowiczowska Wysokość Wielki Książę Konstanty przybył tu znowu dnia 2. b. m. z swéj podróży po prowincyjach.

W wyborach dla hrabstw angielskich, które dotychczas ogłoszono, uzyskali whigowie niejaką liczbę stronników, jednak dawna partyja torysowska, jak się można było spodziewać, utrzymuje tam zawsze jeszcze znaczną przewagę. Widać oczywiście, że charakterystycznem znamieniem nowego parlamentu będzie znaczna część radykalnych członków, która niebawem jako systematyczna opozycyja przeciw lordowi John Russell wystąpi.

Sprawy szwajcarskie zwracają tu na siebie wielką uwagę. Książę Broglie otrzymał polecenie zaproponowania konferencyi w Londynie o sprawie szwajcarskiéj, ale angielski rząd nie przyjął tego, i nie chce dozwolić, aby jakowe mocarstwo mieszało się wprost w sprawy szwajcarskie.

Francyja.

Z Paryża dnia 9. sierpnia. Izba deputowanych została dziś zamknięta o drugiéj godzinie po południu.

Izba parów odbyła dnia 7. b. m. ostatnie swe posiedzenie, i na takowém przyjęła 124 głosami przeciw 7 wniosek do ustawy o zaciągnięciu pożyczki 350 milijonów franków, równie jak i 115 głosami przeciw 5, budżet dochodów.

Pogłoski o zmianie gabinetu, które już od cztérnastu dni krążą, nabiérają coraz większéj wagi. Słychać, że Król przywołał do siebie prefekta policyi Delessert, aby go tenże zawiadomił o publicznéj opinii; poczém w zamiarze utworzenia nowego gabinetu, zawiązano stosunki z hrabią Molé. Hrabia ten, którego wymieniają jako przyszłego prezydenta rady gabinetowéj, był w ośmiu dniach trzy razy na prywatném posłuchaniu przyjmowany. Słychać, że z panami Dufaure i Passy już się porozumiano, ale trudność zachodzi z panem Billault, który żąda zmiany systemu, a jeżeliby izba temu się sprzeciwiała, więc żąda, ażeby ją rozwiązano.

Włochy.

Z Neapolu dnia 27. lipca. Wczoraj podczas zachodu słońca zawinęły do naszéj zatoki cztéry wytworne francuzkie wojenne parostatki. Przybyły one z Palermo i zapowiedziały, że pod rozkazami księcia Joinville zbliża się cała eskadra. Mały parostatek *Pinguin* przybył już z Tulonu z depeszami dla tegoż księcia, który w cudzoziemskim pałacu w Chiotamone mieszkać będzie. Podobno od tych depeszy zależéć będzie krótszy lub dłuższy jego pobyt w Kastellamare. Zresztą słychać, że książę Joinville jest istotnie cierpiący.

Prusy.

Odprawa Sejmu.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król pruski i t. d. oświadczamy Naszym wiernym na piérwszy połączony Sejm niedawno temu zgromadzonym Stanom, Nasze łaskawe pozdrowienie, i dajemy im na przedłożone Nam zdania i wnioski, o ile w téj mierze już Naszemi rozporządzeniami z dnia 23. kwietnia, 1. maja, 1. czerwca, 3. czerwca i 24. czerwca b. r. niezadecydowano, następującą rezolucyję:

I. Na oświadczenia o przedłożonych propozycyjach.

1. Wniosek do ustawy o wyłączeniu poszlakowanych osób ze stanowych zgromadzeń, poddano starannemu przejrzeniu, w którem ile możności miano wzgląd na uczynione przez obie kuryje Naszych wiernych Stanów uwagi. Następnie na propozycyję ministeryjum stanu zamieniliśmy to w ustawę i nakazaliśmy jéj ogłoszenie w zbiorze ustaw.

2. Toż samo rozumié się co do ustawy o stosunkach żydów. Jeżeli zresztą podczas obrad nad tą ustawą kuryja stanu rycerskiego, miast i gmin wiejskich w swojém zdaniu z dnia 24. czerwca b. r. zaproponowała: aby wyrzéc przyzwolenie zawierania małżeństw między Chrześcijanami a Żydami, to zdaje się, iż przytem nierozważyła, że ta propozycyja ściąga się do przedmiotu, który należąc do powszechnego prawa małżeństw, równie blizko dotyka Naszych chrześcijańskich jak i żydowskich poddanych, a który przeto w ustawie dotyczącéj li tylko stosunków żydów, załatwionym być nie może. Ztąd idzie, że ponieważ owa propozycyja zostaje poza obrębami przedłożonego wniosku do ustawy, więc takowa powinna była dostać się do Nas tylko tą drogą, która ustawami dla petycyj jest przepisaną. Nie ma więc powodu do wydania w téj mierze rezolucyi.

3. Ponieważ kuryja trzech Stanów, przedłożony wniosek do ustawy względem oszacowania włościańskich gruntów i popierania dobrowolnych układów względem puścizny włościańskich właścicieli, nie znała za odpowiedni interesowi włościańskiego stanu, postanowiliśmy więc na ten raz pominąć ten wniosek i dla tego rozporządzeniem Naszem z dnia 14. maja b. r. uwolniliśmy już kuryję magnatów od naradzania się nad nim.

4. Ponieważ Nasze wierne Stany uchyliły się od dania swego przyzwolenia na zaciągnięcie mającéj być uprocentowaną i umarzaną z funduszu żelaznéj kolei, pożyczki w zamiarze prędkiego zbudowania wielkiéj pruskiéj wschodniéj kolei i zostających z nią w związku mostów tudzież innych budowli, tedy niewidzimy żadnego powodu, dlaczegoby według połączonéj z tém oświadczeniem propozycyi Naszych wiernych Stanów, na przyszły połączony Sejm dalszą propozycyję względem wykonania rzeczonéj kolei przedkładano. Dla tego niemożemy dawać nadziei do takowéj propozycyi, owszem zastrzegamy Sobie, względem dalszego prowadzenia budowy téj kolei naka-

zanemi przez stanowe oświadczenie względami i przez naglące domaganie się zasiłków od państwa dla wsparcia innych szczególniéj ważnych kolei żelaznych, wydać dalsze rozporządzenia z przestrzeganiem największéj oszczędności i czasu.

5. Jeżeli Nasze wierne Stany odrzuciły wnioski do ustawy względem zniesienia podatku od mlewa i rzezi, ograniczenia podatku klasycznego i zaprowadzenia podatku dochodowego, a w tymże samym czasie podały powszechną propozycyję, aby

»dla ulżenia danin najuboższéj klasy zmiejszono nie tylko podatek od mléwa i rzezi, lecz także i w miastach obowiązanych do płacenia podatku klasycznego, a pokrycie wynikającego ztąd niedoboru, aby przeniesiono na majętne klasy,«

tedy poznajemy w téj propozycyi zupełną zgodność życzeń Naszych wiernych Stanów z temi zamiarami, przez które My mając ojcowski wzgląd na położenie mniéj majętnych klas ludu, byli spowodowani pomienione wnioski do ustawy zaproponować. Dla osiągnięcia rzeczonego zamiaru uważaliśmy za stosowny podatek dochodowy, gdyż trudno znaleźć inny środek, którymby majętnych i bogaczów w odpowiednim ich majątkowi stosunku do ciężarów krajowych pociągnąć, a przezto dla mniéj majętnych niejaką ulgę przynieść można. Wszelako gdy Nasze wierne Stany w to się niezapuściły, tedy weźmiemy pod troskliwą rozwagę, czy ten zamiar inną niż tu wymienioną drogą nie dałby się osiągnąć. Aż dotąd muszą podatki od mlewa i rzezi tudzież podatek klasyczny pozostać niezmiennemi, przyczém jest to dla nas zaspokojeniem, żeśmy z obrad Naszych wiernych Stanów dowiedzieli się, iż według zdania wielu miejskich deputowanych, panuje w kraju większe zadowolenie z podatku od mlewa i rzezi, niż jak się tego po nadesłanych z wielu prowincyjalnych sejmów i pojedyńczych miast propozycyj, spodziewać można było.

6. Ponieważ Nasze wierne Stany niewyraziły się za tem, aby publiczny skarb przyjął na siebie gwarancyję za mające być założonemi dla wykupienia włościańskich gruntów banki rentowe, więc na przyszłość przy wydawaniu prowincyjalnych ustaw o tym przedmiocie, niebędziemy dawali dla rentowych listów rękojmi państwa, gdyż takowa rękojmia, aczkolwiek według wszelkiéj przezorności jest materyjalnie mało znacząca, jednakże przez objętość jest nazbyt wielkiéj imiennéj wagi, niż abyśmy do tego niemieli się zapewnić przyzwolenia Naszych wiernych Stanów. Zresztą tym prowincyjom, które o założenie takowych rentowych banków prosiły, każemy na przyszłem zgromadzeniu ich stanów, przedłożyć odnoszące się do tego propozycyje i będziemy czekać, czy inne prowincyje także też samo wyrażą życzenie.

7. Ponieważ Nasze wierne Stany oświadczyły, że przystają na propozycyję względem założenia prowincyjalnych kas posiłkowych z publicznego skarbu w kwocie półtrzecia milijona talarów, następnie ponieważ obrany z ich grona wydział ma się naradzić z Naszym ministrem spraw wewnętrznych nad powszechnemi zasadami założenia kas namienionych, więc każemy przyszłym prowincyjalnym sejmom przedłożyć odpowiednie propozycyje, aby te instytuty, po których się spodziewamy istotnego poparcia interesów prowincyjalnych, czém prędzéj do skutku przyjść mogły.

8) Potwierdzamy niniejszém przedsięwzięte przez Nasze wierne Stany wybory członków stanowych wydziałów i ich zastępców, przyczem ze względu na podane przez niektórych deputowanych do protokułu wyborów oświadczenia dodajemy, że, dopokąd się nie skłonimy do zmienienia rozporządzeń z dnia 3. lutego b. r., dotąd pozostają dla połączonego wydziału i dla stanowéj deputacyi co się tyczy długów państwa te upoważnienia, które im według rzeczonych rozporządzeń i według Naszych odnoszących się do tegoż deklaracyj z dnia 24. czerwca b. r. przynależą.

Ponieważ obrani przez wiejskie gminy prowincyi nadreńskiéj do stanowego wydziału deputowani nieprzyjęli przypadłych na nich wyborów, a obierający członkowie sejmu, w skutek tego odmówienia, niechcieli przedsięwziąć nowych wyborów, więc wiejskie gminy prowincyi nadreńskiéj nie będą miały z powodu tego postępowania w stanowym wydziale zastępców, aż do przyszłego prowincyjalnego sejmu.

II. Na petycyje stanowe

1) Stosownie do życzeń Naszych wiernych Stanów przyspieszone będzie ile możności rozporządzenie względem nowego kościelnego regulaminu dla wojska.

2. Do propozycyi połączonego sejmu względem zezwolenia, aby posiedzenie deputowanych miast były jawne, przychyliliśmy się wydanem z dnia wczorajszego rozporządzeniem. Takowe rozciąga się, jak się samo przez się rozumié, także na te miasta prowincyi nadreńskiéj, którymeśmy przejrzany regulamin miast nadali, albo na przyszłość na ich propozycyję nadamy. Przeciwnie zaś do prośby o

rozciągnięcie tego rozporządzenia także na posiedzenie deputowanych gmin i burmistrzowstw prowincyj nadreńskich niemożemy się przychylić dlatego, ponieważ według §fu 13go pierwszego rozporządzenia z dnia 3. lutego b. r. połączony Sejm niepowinien był mieć względu na odnoszącą się do tego, li tylko zmiany prowincyjonalnéj ustawy dotyczącą propozycyję ani też do Naszéj wiadomości podawać.

3. Zaproponowane przez Nasze wierne Stany zniesienie należytości za kartki pobytu, zostaje w najściślejszym związku z naradzoném się już na prowincyjalnych sejmach wnioskiem do ustawy względem szportułów dla niższych władz administracyjnych, owoż przedmiot ten przez ogłoszenie téj ustawy załatwionym będzie.

4. Zaproponowane przez Nasze wierne Stany zmiany regulaminu o toku czynności na połączonym Sejmie, podamy pod bliższe rozpoznanie, i przed otworzeniem przyszłego połączonego Sejmu, każemy mieć wzgląd w téj mierze przy wypracowaniu nowego regulaminu.

5. W propozycyi:

aby rozciągnięcie jawnego i ustnego postępowania w sprawach kryminalnych we wszystkich prowincyjach monarchii, w których kryminalny porządek jest obowiązującym, przyspieszyć i stojące naprzeciw temu przeszkody usunąć,

widzimy pocieszający dowód tego, że ustawa z dnia 17. lipca z. r., równie jak i rozporządzenie z dnia 7. kwietnia b r. znalazły odpowiedne Naszym ojcowskim zamiarom uznanie. Nakazaliśmy Naszemu ministrowi sądu sprawiedliwości poczynić potrzebne przygotowania dla zaprowadzenia czemprędzéj rzeczonego postępowania we wszystkich tych prowincyjach, w których kryminalny porządek jest obowiązującym z uwzględnieniem różnych prowincyjalnych stosunków, równie jak i uczynionych w przeciągu tego czasu doświadczeń.

W dokument Naszych powyższych najłaskawszych rezolucyj kazaliśmy niniejszą odprawę Sejmu napisać, i zatwierdzając ją własnoręcznym podpisem, zostajemy dla Naszych wiernych Stanów w łasce przychylni.

Dan w Sansouci dnia 24. lipca 1847.

(L. S) (Podpis) Fryderyk Wilhelm.
Książę Pruski.

Boyen. Mühler. Eichhorn. Thile. Savigny. Bodelschwingh. Hrabia Stolberg. Uhden. Canitz. Düesberg.

Z Berlina d. 5. sierpnia. Posiedzenie sądowe rozpoczęło się dzisiaj o godzinie ósméj w obecności tych samych obżałowanych, jak podczas indagacyi dnia 3. sierpnia, debatą nad językiem, którym się obżałowani tłumaczyć mają, a potém przystąpiono do indagacyi Bronisława Dąbrowskiego. Tenże urodził się w Winagórze obwodzie średzińskim, jest synem zmarłego wojewody polskiego i jenerała konnicy Dąbrowskiego, religii katolickiéj. Wychowany w Dreźnie, dostał się w roku 1834 do uniwersytetu w Lipsku, r. 1835 przybył do Berlina, gdzie pod wiosnę następnego roku wstąpił jako ochotnik do brygady artyleryi gwardyi, dla uczynienia zadość swojéj wojskowéj powinności. W r. 1837 objął zarząd swoich dóbr w Wielkiém Księztwie, poczém w roku 1842 ożenił się z Weroniką Łącką. Po wystąpieniu z czynnéj służby wojskowéj, został *seconde*-porucznikiem w artyleryi landwerów, lecz w roku 1844 był przeniesiony do drugiego zaciągu.

Dąbrowski był założycielem klubu jokejów, i miał późniéj żywy udział w znanych wypadkach podczas polowania w Czewożewie. Zawiadomiony już od kilku lat o bytności i dążeniach towarzystwa demokratycznego, oświadczył Ludwikowi Mierosławskiemu, iż gotów jest przyczynić się do przywrócenia niepodległości polskiego narodu i odtąd czynnie popiérał powstanie. Z końcem stycznia 1846 zaprowadził go zbiegły Teofil Magdziński do pomieszkania nauczyciela T. Leciejewskiego, gdzie także architektę Röhra – przewódzcę powstania dla Litwy tudzież zbiegłego W. Dzwonkowskiego i Mierosławskiego zastali. Tu oznajmił ten ostatni, że już we wszystkich polskich prowincyjach przygotowane jest powstanie, przeznaczył Dąbrowskiego na naczelnika powstańców na prawym brzegu Wisły, wyświecił na mapie namieniony już plan operacyi, i przyrzekł mu dać także instrukcyję na piśmie. Dąbrowski przyjął dowództwo, otrzymał mapy obejmujące przeznaczony dla niego obwód, i odjechał dnia 7. lutego 1846 wraz z Dzwonkowskim do Kuflewa majętności swej żony, leżącéj za Warszawą, dla przybycia na przeznaczoną widownię,

Podobnież i w królestwie działał w zamiarze powszechnego powstania, przywiózł kupcowi Dobryczowi w Warszawie dotyczące rewolucyi listy, umawiał się u tegoż z innymi spiskowymi, i został odesłany do Pantaleona Potockiego. Również czynił przygotowania do zbrojnego powstania, gdy był w Kuflewie; rozpoznawał wraz z Mireckim okolicę i fortecę Demblin, na którą napaść wypadało; umówił się z Ruprechtem i Po-